

[Finansministeren.]

om det nedslag, der ydes for nedsat erhvervsevne til aldersrentemodtagere m. fl. og til personer, der er fyldt 65 år, gælder, at man, siden nedslagsreglerne første gang gennemførtes med virkning for skatteåret 1948—49, hvert år har ændret satserne, således at man på det nærmeste har undgået stigning i rentemodtagernes skat som følge af de gennemførte forhøjelser af rentebeløbene. Også i 1955 vil rentemodtagerne få en noget større indkomst som følge af, at renten er steget, og man har derfor også i det foreliggende forslag søgt at undgå sådan stigning af skatten.

Herudover er der foretaget en betydningsfuld ændring af den måde, hvorpå nedslaget beregnes. Dels er den indkomstgruppe, indenfor hvilken der kan gives nedslag, udvidet væsentligt. Jeg kan som eksempel nævne, at maksimalindkomsten for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere i hovedstadsområdet efter de gældende regler er henholdsvis 7 300 kr. og 5 200 kr., men efter forslaget henholdsvis 11 000 kr. og 7 500 kr. Og dels er nedslaget foreslået beregnet som halvdelen af — mod efter de gældende regler hele — forskellen mellem den skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten. Herved opnår man, at den stigning i skatten, som jo er en uundgåelig følge af stigende indkomst, bliver mere lempelig, eller, som man også kan udtrykke det, at aftrapningen af nedslagsbeløbene bliver mindre brat.

Endvidere opnår man, at der også tages hensyn til de såkaldte „selvpensionister“, hvis forhold, som det vil være det høje ting bekendt, tidligere har været genstand for drøftelser her i tinget. Selvom en del af den kritik, som har været fremsat fra selvpensionisternes side, retter sig mod forhold, der ikke kan rådes bod på ad skattelovgivningens vej, har man dog fundet det rimeligt gennem de foretagne forhøjelser af maksimalindkomstbeløbene at åbne mulighed for nedsættelse af indkomstskatten for de selvpensionister, der er over 65 år, og hvis skattepligtige indkomst ikke overstiger beløb, der varierer fra 9 000 til 11 000 kr. for forsørgeres vedkommende og fra 6 500 til 7 500 kr. for ikke-forsørgeres vedkommende. Spørgsmålet om at lempe formueskatten for den samme gruppe af

personer er ligeledes rejst flere gange, men det må tages op til overvejelse under behandlingen af udskrivningsloven for det kommende skatteår.

Reglen i forslaget § 5 om lempelse for etablering m. v. var genstand for drøftelse under behandlingen af den sidste ligningslov. Den mulighed blev bl. a. berørt, om reglen kunne udvides således, at den fik anvendelse også for nyetableringer m. v., der havde fundet sted før 1. april 1950, men den herom fremsatte tanke fandt ikke tilslutning. Jeg vil forsåvidt drage konsekvensen heraf og sige, at når der nu er gået yderligere et år, siden reglen første gang blev vedtaget, må det være rigtigst at flytte den dato, indenfor hvilken etablering skal have fundet sted, frem fra den 1. april 1950 til den 1. april 1951. Man kan vist ikke længere kalde personer, der har etableret sig i den nævnte periode, nyetablere, og hvis de pågældende har økonomiske vanskeligheder, kan dette vel ikke længere antages at have sin årsag i selve etableringen.

Ved bestemmelsen i § 6 har jeg endelig foreslået, at reglerne om begrænsning af fradrag af udgifter til vedligeholdelse af en- eller tofamiliehuse forlænges for et år. Reglerne blev indført i september 1954 for at begrænse forbruget under den rådende vanskelige valutasisuation, og jeg kan ikke se, at forholdene har ændret sig så meget, at en lempelse endnu er mulig.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de lovforslaget ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om præmiering af opsparing*.

Forslaget går ud på at forlænge den nu gældende lov i to år.

Der har været en sådan interesse for opsparingsloven, at en forlængelse må falde naturligt.

Lovforslaget indeholder den nye bestemmelse, at indskyderne efter indskudsårenes udløb frit kan hæve indskuddene på præmiekontiene.

De erfaringer, man fra administrationen og pengeinstitutterne har indhøstet siden lovens vedtagelse, viser, at opsparingslysten

[Finansministeren.]

vil blive yderligere stimuleret, såfremt man ophæver den binding af de præmieberettigede indskud på tre år, som er pligtmæssig efter den gældende lov. Det er dog fortsat en betingelse for præmiering, at de opsparede beløb indestår i vedkommende pengeinstitut i tre år efter indskudsårets udløb.

I forbindelse med denne ændring foreslås det, at den gældende bestemmelse om, at præmieindskudskonti er unddraget fra kreditorforfølgning, ophæves. Når indskyderen frit kan hæve pengene, må hans kreditorer også have adgang til at søge sig fyldestgjort i de opsparede beløb, uden at de som nu skal være tvunget til at erklære indskyderen konkurs.

Såfremt de i nærværende forslag indeholdte ændringer vedtages, får de også virkning for præmieindskud, der er foretaget i henhold til den nugældende lov.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afgift af gevinster ved lotterispil m. v.*

Forslaget tilsigter at tilvejebringe ensartede beskatningsregler for gevinster ved lotterispil, bortlodninger samt præmie- og gættekonkurrencer.

Ifølge de nugældende regler skal lotterigevinster, herunder gevinster ved bortlodninger, kun medregnes i den skattepligtige indkomst med halvdelen af det beløb, hvormed gevinsten overstiger 200 kr., medens gevinster under 200 kr. ikke er indkomstskattepligtige.

Gevinster ved præmie- og gættekonkurrencer samt totalisatorgevinster er efter gældende lov fuldt indkomstskattepligtige.

I de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 88 af 31. marts 1955 § 37, er der, for såvidt angår lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil og gevinster ved præmie- og gættekonkurrencer, hjemlet adgang for finansministeren til at nedsætte det beløb, hvormed sådanne gevinster skal indgå i modtagerens indkomst. Bestemmelsen praktiseres således, at der søges opnået en samlet beskatning af gevinsten, der svarer til den afgift, der erlægges af klasselotterigevinster.

For klasselotterigevinster gælder en særlig afgiftsordning, hvorefter sådanne gevinster er belagt med en afgift på 15 pct. af den del af gevinsten, der overstiger 200 kr.

Det er en hertil svarende — permanent — beskatningsregel, der ved nærværende lovforslags fremsættelse ønskes gennemført med hensyn til de foran omtalte gevinster. Lovforslaget bygger i det hele på bestemmelsen i § 134 i det af mig i februar måned i år fremsatte skattereformforslag.

Totalisatorgevinster er, ligesom i skattereformforslaget, holdt udenfor den foreslåede 15 pct.s beskatning, hvilket hænger sammen med de for disse gevinster gældende særlige forhold, bl. a. med hensyn til tab ved totalisatorspil.

Endvidere holdes, jfr. lovforslagets § 1, udenfor forslaget præmier opnået ved deltagelse i konkurrencer af litterær, kunstnerisk, videnskabelig eller teknisk karakter samt prisbelønninger for besvarelsen af opgaver af denne art.

At afgiftsprocenten ved andre gevinster end kontante gevinster i forslagens § 2, stk. 1 b, er fastsat til 17½ pct., skyldes, at man, når afgiften, således som det er foreslået i forslagens § 4, her skal udredes af arrangøren af den pågældende bortlodning og modtageren således friholdes, må sætte det afgiftspligtige beløb = gevinstens værdi + den indeholdte afgift.

Idet jeg iøvrigt henviser til de lovforslagets ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale det til det høje folketings velvil lige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en atomenergikommission.*

Udviklingen indenfor atomforskningen var i løbet af 1954 nået så langt frem, at mulighederne for atomenergiens praktiske udnyttelse til fredelige formål trådte stadig mere i forgrunden. Fra dansk side havde man i en lang årrække gennem arbejdet på instituttet for teoretisk fysik under ledelse af professor Niels Bohr deltaget i det grundlæggende teoretiske arbejde, og det måtte derfor føles naturligt, at man på et så tidligt tidspunkt som muligt undersøgte mulighederne for dansk deltagelse i det internationale arbejde på dette område.

Fra dansk side var det i denne forbin-